

eller at deres Virksomhed har svaret til de Udgifter, som ere forbundne med denne Post; det er derfor, jeg har tilladt mig at foreslaae, at de 6000 Rbd., som ere bestemte herfor i Finantsloven, overføres paa det extraordinaire Tilskud i Udenrigsministerens Udgiftsbilag, idet jeg ikke i Diebliffet vilde finde det forsvarligt, om jeg foreslog dem aldeles udslettede, eftersom de nuværende Forhold kunne gjøre det ønskeligt at have en reisende diplomatisk Agent accrediteret ved nogle af de nordtydske Hoffer. Det er med denne Motivering, jeg skal tillade mig at foreslaae, at denne Sum overføres til det extraordinaire Tilskud, for at ikke den faste Ansættelse af en Ministerresident skal finde Sted, hvorved en senere Omordning af Forholdene, som jo efter den høitærede Udenrigsministers egen Erklæring kan forventes saasnart Freden er indtraadt, herved vanskeliggjøres.

Finantsministeren: Med Hensyn til det Endringsforslag, som nu blev motiveret, skal jeg dog tillade mig at henlede det høitærede Things Opmærksomhed paa, at det Bæleb til en Ministerresident i Hamborg, som er opført Pag. 20 i Lovudkastet, er medindbefattet Pag. 18 under det almindelige Bæleb af 45,700 Rbd. for Tydskland i det Hele, og det er tillige ved en Anmærkning, som findes Pag. 19, udtalt, at den hele Repræsentation for Tydskland maatte være forbeholdt en nærmere Regulering, naar den endelige Fred er sluttet. Deri ligger altsaa allerede fra Regjeringens Side en saadan Anerkjendelse med Hensyn til den diplomatiske Repræsentation i Tydskland, som af det ærede Udvalg er udtalt i Betænkningen under Nr. 2, angaaende den diplomatiske Repræsentation i Almindelighed, at man nemlig maa være betænkt paa, naar de udenlandske Forhold ere ordnede, at ordne disse Repræsentationer paa en Maade, som stemmer med Landets Kræfter; Udvalget har endogsaå sagt „bedre med Landets Kræfter,“ hvorved vel er meent, at man ønsker at tilveiebringe Besparelse i saa Henseende. Det Endringsforslag, som af den sidste ærede Taler er stillet, det tilligter nu ikke strax at bevirke en saadan Besparelse, som af Udvalget i Overensstemmelse med Regjeringen er bebudet for Fremtiden at kunne finde Sted, men det

tilligter, at et specielt Punkt, nemlig det, hvorvidt der bør være en Ministerresident i Hamborg eller ikke, allerede nu skulde finde en saadan foreløbig Afgjørelse, som Regjeringen har fundet at burde forbeholde sig til et senere Tidspunkt. Dette forekommer mig imidlertid ikke at være hensigtsmæssigt. Det naturligeste synes mig at være, at lade Sagen staae saaledes som Udvalget ogsaa har foreslaaet, at lade den staae, nemlig in statu quo indtil Freden er sluttet, og først da ved den følgende Finantslovs Behandling at komme tilbage til denne Gjenstand; og med al Agtelse for den Virksomhed og Nytte, som kan være lagt for Dagen af den danske Repræsentation i Østerrig og Preussen under fredelige Forhold, saavel som af Forbundsgefandten i Frankfurt, saa tvivler jeg dog om, at det vil være muligt i dette Dieblif afgjørende at udtale, at Ministerresidenten i Hamborg har gjort mindre Nytte end bemeldte Gefandter. Jeg troer, at det er en rigtig Opfattelse fra Lovudkastets Side, at den nærmere Ordning af den danske Repræsentation i Tydskland overhovedet maa være forbeholdt, men jeg troer, at inden de Forhold, hvorpaa dette berøer, nærmere ere ordnede, vil det være umuligt at afgjøre, om den Post, som man vil inddrage, netop skulde være Ministerresidentens i Hamborg, eller om det ikke maa skee maatte være nogle af de andre, eller flere af de andre. Jeg troer derfor, at det vil være meest consequent, efter Sagens Stilling, at lade disse 6000 Rbd. staae paa det Sted, hvor de staae, og hvorved de aldeles ikke faae nogen mere stabil Character, end om de, efter den ærede Forslagsstillers Anskuelse, bleve flyttede ned paa et andet Sted, og staaet sammen med den Sum 30,000 Rbd., som han har nævnt.

Ordføreren: Det Punkt, hvorom her er Tale, har ogsaa været paa Bane i Comiteen og er drøftet der meget vidtløftigt. Jeg maa erklære, at det Resultat, vi kom til, var forsaavidt meget modsigende, som nogle af Medlemmerne antog, at denne Post, saaledes som af en æret Rigsdagsmand var yttret, var temmelig overflødig, og Andre meente derimod, at denne Post var noget nær den vigtigste af de diplomatiske Poster, som vi nu have. Resultatet af denne Meningsforskjel blev; at Udval-